

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2018/2057 IRÁNYELVE

(2018. december 20.)

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az általános fordított adózási mechanizmus egy bizonyos értékhatárt meghaladó termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A Bizottság a héára vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2016. április 7-ei közleményében bejelentette, hogy a határokon átnyúló termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások adóztatásán alapuló javaslatot kíván előterjeszteni a tagállamok közötti, határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges hozzáadottértékadó-rendszerre (hozzáadottérték-adó a továbbiakban: héa) vonatkozóan.
- (2) Tekintettel a héacsalás jelenlegi szintjére, és arra, hogy az nem minden tagállamot érint egyformán, valamint mivel a végleges héarendszer bevezetése több évet fog igénybe venni, szükség lehet néhány sürgős és konkrét intézkedés megtételére.
- (3) Ebben az összefüggésben néhány tagállam kérte, hogy a széles körben elterjedt körhíntacsalás kezelése érdekében lehetősége legyen bizonyos ügyletenkénti értékhatárhoz kötött ideiglenes általános fordított adózási mechanizmus (a továbbiakban: ÁFAM) alkalmazására, amely – az összefüggésű fizetési rendszer tekintetében – eltérést jelentene a jelenlegi héarendszer általános elveinek egyikétől. A körhíntacsalás nevezetesen abban gyökerezik, hogy a Közösségen belüli értékesítések jelenleg adómentességet élveznek, lehetővé téve a termékek héamentes beszerzését. Ezt követően több kereskedő is adócsalásban vesz részt azért, hogy nem fizeti meg az adóhatóságnak a megrendelőitől kapott héa összegét. Ezek a megrendelők azonban, mivel érvényes számlát kaptak, jogosultak maradnak az adó levonására. Ugyanazt a terméket többször is értékesíthetik, úgy, hogy az ismételt adómentes Közösségen belüli értékesítéseket foglal magában. Hasonló körhíntacsalás a szolgáltatások nyújtása során is előfordulhat. Azáltal, hogy a héa fizetésére kötelezett személy az az adóalany lesz, akinek a termékeket vagy a szolgáltatásokat értékesítik, az eltérés megszüntetné az ilyen típusú adócsalásban való részvétel lehetőségét.
- (4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 27. cikkének első bekezdésében említettek szerint azok a tagállamok, amelyek adóhatóságai kapacitásainak fejlettségi szintje különböző, a héacsalás magasabb szintje és a nagyobb bevételkiesés kezelése érdekében különleges erőfeszítést tesznek a héarendszer végrehajtása kapcsán.
- (5) A csalások tagállamok közötti áttérődéssel kapcsolatos kockázat korlátozásának érdekében meg kell engedni, hogy azok a tagállamok, amelyek esetében a csalások – különösen a körhíntacsalások – szintje tekintetében teljesülnek bizonyos kritériumok, és amelyek meg tudják állapítani, hogy más ellenőrzési intézkedések nem elegendőek az ilyen csalások elleni küzdelemhez, alkalmazhassák az ÁFAM-ot. Ezen tagállamoknak továbbá meg kell állapítaniuk, hogy az adózási fegyelemnek és az adóbeszedésnek az ÁFAM bevezetésének eredményeként várható becsült előnyei meghaladják a vállalkozásokra és az adóhatóságokra háruló becsült teljes többletterhet, és hogy a vállalkozások és az adóhatóságok számára nem merülnek majd fel nagyobb költségek, mint amilyenek más ellenőrző intézkedések alkalmazása nyomán merültek fel.

⁽¹⁾ 2018. december 11-i vélemény (P8_TA(2018)0496).

⁽²⁾ 2017. május 31-i vélemény (HL C 288., 2017.8.31., 52. o.).

- (6) Ha a tagállamok az ÁFAM alkalmazása mellett döntenek, akkor azt minden, határokon nem átnyúló, egy meghatározott ügyletenkénti értékhatárt meghaladó termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében alkalmazniuk kell. Az ÁFAM alkalmazását nem lehet valamely konkrét ágazatra korlátozni.
- (7) Az ÁFAM alkalmazását választó tagállamoknak külön elektronikus jelentéstételi kötelezettséget kell bevezetniük az adóalanyok számára annak érdekében, hogy biztosítsák az ÁFAM hatékony működését és alkalmazásának nyomon követését. Fel kell deríteniük és meg kell akadályozniuk az adócsalás valamennyi új formáját, így például azt, amikor az ügyleteket mesterségesen több kisebb adóalapot képező ügyletre bontják.
- (8) Annak érdekében, hogy fel lehessen mérni, hogy az ÁFAM egyik tagállamban való bevezetése nem eredményezi-e a csalás más tagállamokba történő terelődését, és fel lehessen mérni a belső piac működésében bekövetkező potenciális zavar mértékét, célszerű külön információcsere-kötelezettséget előírni az ÁFAM-ot alkalmazó tagállamok és azon tagállamok között, amelyek azt nem alkalmazzák. Minden információcsere-re alkalmazandók a személyes adatok védelmére és a titoktartásra vonatkozó rendelkezések, amelyek a tagállamok vagy az Unió adózás területén fennálló érdekeinek védelmét biztosító mentességeket és korlátozásokat tartalmaznak.
- (9) Annak érdekében, hogy átlátható módon fel lehessen mérni az ÁFAM alkalmazásának a csalást megvalósító tevékenységekre gyakorolt hatását, a tagállamok részére előre meghatározott értékelési kritériumokat kell megállapítani, hogy felmérhetővé váljon a csalásoknak az ÁFAM alkalmazása előtti és utáni mértéke.
- (10) Az ÁFAM alkalmazását engedélyező határozatok költségvetési hatással bírnának, amely egy vagy több tagállam esetében jelentős lehet. Az ÁFAM alkalmazását engedélyező határozat elfogadására vonatkozó hatáskört ezért a Tanácsra kell ruházni.
- (11) Az ÁFAM alkalmazását választó tagállamnak fel kell kérnie a Bizottságot az ÁFAM alkalmazására való javaslat-tételre, és meg kell adnia a releváns információkat, hogy a Bizottság értékelni tudja ezt a kérést. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy szükség esetén további információkat kérjen.
- (12) Tekintettel azon váratlan hatásokra, amelyeket az ÁFAM alkalmazása a belső piac működésére gyakorolhat a csalásoknak az ÁFAM-ot nem alkalmazó más tagállamokra történő esetleges átterelődése miatt, a Tanácsnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy védintézkedésként hatályon kívül helyezzen minden, az ÁFAM alkalmazását engedélyező végrehajtási határozatot. Figyelemmel arra, hogy az olyan helyzetekben, amikor megállapítást nyert, hogy jelentős a belső piacra gyakorolt negatív hatás gyors reakcióra van szükség, célszerű fordított egyhangú szavazást alkalmazni.
- (13) Figyelembe véve, hogy az ÁFAM bizonytalan hatásokkal járhat, annak időbeli alkalmazását korlátozni kell.
- (14) A belső piacra gyakorolt hatás szoros nyomon követése érdekében – amennyiben az ÁFAM-ot legalább egy tagállamban alkalmazzák – minden tagállamnak jelentést kell benyújtania a Bizottságnak, hogy fel lehessen mérni a csalásra, a vállalkozások megfelelési költségeire, valamint az ÁFAM alkalmazása miatt a csalást megvalósító tevékenységek átterelődésére gyakorolt hatást.
- (15) A 2006/112/EK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következő cikkel egészül ki:

„199c. cikk

(1) A 193. cikktől eltérve, a tagállamok 2022. június 30-ig a határokon nem átnyúló értékesítésekre általános fordított adózási mechanizmust (a továbbiakban: ÁFAM) vezethetnek be, előírva, hogy a héa megfizetésére kötelezett személy az az adóalany, akinek a részére történő összes termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás ügyletenként meghaladja a 17 500 EUR értékhatárt.

⁽¹⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

Az ÁFAM-ot bevezetni kívánó tagállam megfelel a következő feltételek mindegyikének:

- a) a Bizottság által a héabevételi-kiesésről közzétett, 2016. augusztus 23-i keltezésű 2016-os végleges jelentésben foglalt módszerekkel és számadatokkal összhangban 2014-ben a teljes elméleti héa bevétel százalékában kifejezett héabevételi-kiesése legalább 5 százalékponttal meghaladta a héabevételi-kiesés közösségi medián értékét;
- b) a körhintacsálások aránya a jogalkotási javaslatához mellékelt hatásvizsgálat e cikkre vonatkozó része alapján a teljes héabevételi-kiesésén belül meghaladja a 25 %-ot;
- c) megállapítja, hogy területén a körhintacsálás elleni küzdelemhez más ellenőrző intézkedések nem elegendők, különösen meghatározva, hogy milyen ellenőrző intézkedések alkalmazására került sor, és konkrétan mik az okai azok eredménytelenségének, valamint hogy miért nem bizonyult elegendőnek a héa területén történő közigazgatási együttműködés;
- d) megállapítja, hogy az adózási fegyelemnek és az adóbeszedésnek az ÁFAM bevezetésének eredményeként várható becsült előnye legalább 25 %-kal meghaladják a vállalkozásokra és az adóhatóságokra háruló várható teljes többletterhet; és
- e) megállapítja, hogy az ÁFAM bevezetésének eredményeként a vállalkozásokra és az adóhatóságokra nem fog több költség hárulni, mint amilyen költségekkel más ellenőrző intézkedések alkalmazása jár.

A tagállam a (3) bekezdésben említett kérelemhez csatolja a héabevételi-kiesésnek a Bizottság által a héabevételi-kiesésről közzétett jelentésben foglalt módszerrel és számadatokkal összhangban történő kiszámítását, az e bekezdés második albekezdésének a) pontjában említettekkel összhangban.

(2) Az ÁFAM hatékony működése és alkalmazása nyomon követésének biztosítása érdekében, az ÁFAM-ot alkalmazó tagállamok megfelelő és hatékony elektronikus jelentéstételi kötelezettségeket állapítanak meg minden adóalany és különösen azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek az ÁFAM hatálya alá tartozó termékeket értékesítenek vagy szolgáltatásokat nyújtanak, vagy részükre ilyen termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítenek.

(3) Az ÁFAM-ot alkalmazni kívánó tagállamok kérelmet nyújtanak be a Bizottsághoz, és megadják a következő információkat:

- a) az (1) bekezdésben említett feltételek teljesülésének részletes indokolása;
- b) az ÁFAM alkalmazásának kezdőidőpontja és az ÁFAM időbeli hatálya; és
- c) az adóalanyoknak az ÁFAM alkalmazásának bevezetéséről való tájékoztatása érdekében meghozandó intézkedések; és
- d) a (2) bekezdésben említett kísérő intézkedések részletes leírása.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül további információt kér, többek között az alkalmazott módszerekről, feltételezésekről, tanulmányokról és egyéb alátámasztó dokumentumokról. A kérelmező tagállam az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül benyújtja a kért információkat.

(4) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem megfelel a (3) bekezdésben foglalt követelményeknek, legkésőbb három hónappal azt követően, hogy minden szükséges információt megkapott, javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács a Bizottság e javaslatáról való egyhangú szavazással engedélyezheti a kérelmező tagállam számára az ÁFAM alkalmazását. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem nem felel meg a (3) bekezdésben foglalt követelményeknek, akkor ugyanezen határidőn belül tájékoztatja ennek okairól a kérelmező tagállamot és a Tanácsot.

(5) A belső piacra gyakorolt jelentős negatív hatás e bekezdés második albekezdésével összhangban történő megállapítása esetén a Bizottság, legkésőbb három hónappal azt követően, hogy minden szükséges információt megkapott, javaslatot tesz a (4) bekezdésben említett összes végrehajtási határozat hatályon kívül helyezésére, legkorábban hat hónappal az ÁFAM alkalmazására a tagállamot felhatalmazó első végrehajtási határozat hatálybalépését követően. Az ilyen hatályon kívül helyezést a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács a javaslat Bizottság általi elfogadásától számított 30 napon belül egyhangúlag úgy határoz, hogy elutasítja a Bizottság javaslatát.

Jelentős negatív hatás meglétét kell megállapítani az alábbi feltételek teljesülése esetén:

- a) legalább egy olyan tagállam, amely nem alkalmazza az ÁFAM-ot, arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy területén az ÁFAM alkalmazása következtében megnőtt a héacsálás; és

b) a Bizottság – többek között az ezen albekezdés a) pontjában említett, a tagállamok által nyújtott információk alapján – megállapítja, hogy a héacsalás tagállamok területén történő növekedése az ÁFAM egy vagy több tagállamban történő alkalmazásához kapcsolódik.

(6) Az ÁFAM-ot alkalmazó tagállamok a következő információkat minden tagállam számára elektronikus formában megküldik:

a) azon személyek nevét, akikre vagy amelyekre vonatkozóan az ÁFAM alkalmazásának kezdődőpontját megelőző 12 hónapban héacsalás miatt büntetőjogi vagy közigazgatási eljárás volt folyamatban; és

b) azon személyek nevét – ideértve jogi személyek esetében azok igazgatóinak a nevét is –, akiknek vagy amelyeknek héaalanyként történő nyilvántartásba vétele az adott tagállamban az ÁFAM bevezetését követően zárult le; és

c) azon személyek nevét – ideértve jogi személyek esetében azok igazgatóinak a nevét is –, akik vagy amelyek az ÁFAM bevezetését követő két egymást követő adómegállapítási időszak során nem nyújtottak be héabevallást.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett információkat legkésőbb az ÁFAM bevezetését követő három hónapon belül kell megküldeni, és ezt követően háromhavonta frissíteni kell. Az első albekezdés c) pontjában említett információkat legkésőbb az ÁFAM bevezetését követő kilenc hónapon belül kell megküldeni, és ezt követően háromhavonta frissíteni kell.

Az ÁFAM-ot alkalmazó tagállamok legkésőbb egy évvel az ÁFAM alkalmazásának megkezdését követően időközi jelentést nyújtanak be a Bizottságnak. Ebben a jelentésben részletesen értékelni kell az ÁFAM hatékonyságát. Az ÁFAM alkalmazásának befejezését követő három hónapon belül az ÁFAM-ot alkalmazó tagállamok zárójelentést nyújtanak be annak átfogó hatásáról.

(7) Az ÁFAM-ot nem alkalmazó tagállamok időközi jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az ÁFAM más tagállamok általi alkalmazásának a területükön érzékelhető hatásairól. Ezt a jelentést az ÁFAM egy tagállamban már legalább egy éve történő alkalmazását követő három hónapon belül kell benyújtani a Bizottságnak.

Ha az ÁFAM-ot legalább egy tagállam alkalmazza, az ÁFAM-ot nem alkalmazó tagállamok 2022. szeptember 30-ig zárójelentést nyújtanak be a Bizottságnak az ÁFAM más tagállamok általi alkalmazásának a területükön érzékelhető hatásairól.

(8) A (6) bekezdésben említett jelentésekben a tagállamok a következő értékelési kritériumok alapján értékelik az ÁFAM alkalmazásának hatását:

a) a héabevétel-kiesés alakulása;

b) a héacsalás, különösen a körhintacsulás és a kiskereskedelmi szintű csalás alakulása;

c) az adóalanyokra háruló adminisztratív terhek alakulása;

d) az adóhatóságok igazgatási költségeinek alakulása.

(9) A (7) bekezdésben említett jelentésekben a tagállamok a következő értékelési kritériumok alapján értékelik az ÁFAM alkalmazásának hatását:

a) a héacsalás, különösen a körhintacsulás és a kiskereskedelmi szintű csalás alakulása;

b) a csalások áttelődése azon tagállamokból, amelyek alkalmazzák vagy alkalmazták az ÁFAM-ot.”

2. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt az irányelvet 2022. június 30-ig kell alkalmazni.

---

3. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2018. december 20-án.

a Tanács részéről
az elnök
E. KÖSTINGER
